

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 626/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. L. (1)	Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. polegające na tym, że oskarżona w dniu 26 czerwca 2022 roku około godz. 00:10 w miejscowości P., gm. S., woj. (...), prowadziła jako kierująca w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci	

		samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 26 czerwca 2022 roku, o godzinie 00:10 w miejscowości P. funkcjonariusze policji P. N. (1) i A. M. w wyniku kontroli statycznej z użyciem ręcznego miernika prędkości (...) zatrzymali pojazd O. (...) o nr rej. (...) w związku z przekroczeniem dopuszczalnej prędkości w obszarze zabudowanym. Początkowo podali sygnał do zatrzymania czerwoną latarką, a gdy samochód nie zahamował, ruszyli za nim, włączając sygnały świetlne i dźwiękowe.</p> <p>Miejsce kontroli było oświetlone latarniami, a radiowóz miał włączone światła postojowe i widoczny napis Policja.</p> <p>Miernik prędkości nie zawierał wizualizacji i nie wykonywał zdjęć.</p>	notatka urzędowa	k. 1	
zeznania świadka P. N. (1)	k. 32 – 33 k. 87 - 89		
zeznania świadka A. M.	k. 35 – 36 k. 90		

<p>W chwili, w której samochód O. (...) mijął radiowóz, funkcjonariusze policji zauważyli, że za jego kierownicą siedzi kobieta, natomiast z przodu na miejscu pasażera mężczyzna. Pojazd cały czas, od momentu sygnalizacji latarką do momentu zatrzymania, pozostawał w zasięgu wzroku policjantów.</p> <p>Kierująca skręciła na drogę K-74 i po około 150 metrach zatrzymała się. Wówczas z miejsca pasażera wysiadł K. J. (1), któremu funkcjonariusze policji nakazali powrócić do pojazdu. Powiedzieli również, że miejsce zatrzymania uniemożliwia bezpieczne przeprowadzenie kontroli i konieczne jest przejechanie w inne miejsce.</p> <p>Samochód O. nie ruszał, a po chwili znów wyszedł z niego K. J. (1), który oznajmił policjantom, że to on kierował pojazdem i to on przejedzie we wskazane przez nich miejsce. Mężczyzna zamienił się wtedy miejscami z oskarżoną A. L. (1) i przejechał na miejsce kontroli.</p>	<p>notatka urzędowa</p>	<p>k. 1</p>	
<p>zeznania świadka P. N. (1)</p>	<p>k. 32 – 33</p> <p>k. 87 - 89</p>		
<p>zeznania świadka A. M.</p>	<p>k. 35 – 36</p>		

	k. 90		
<p>Na miejscu kontroli oskarżona A. L. (1) potwierdziła, że w chwili w której funkcjonariusz dali jej sygnał do zatrzymania za pomocą czerwonej latarki, to ona prowadziła samochód, jednak nie zatrzymała się, gdyż rozmawiając z pasażerem, nie zauważyła policji.</p> <p>Po sprawdzeniu w policyjnych bazach danych okazało się, że wobec K. J. (1) została wydana decyzja o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. Funkcjonariusze podczas kontroli przebadali również trzeźwość oskarżonej A. L. (1) oraz K. J. (1) na urządzeniu A., odpowiednio z wynikiem pozytywnym i negatywnym.</p>	notatka urzędowa	k. 1	
zeznania świadka P. N. (1)	k. 32 – 33 k. 87 - 89		
zeznania świadka A. M.	k. 35 – 36 k. 90		
Oskarżona została ponownie przebadana na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu w KPP w B., urządzeniem stacjonarnym Alkometr. Badania przeprowadzone przez funkcjonariuszy za pomocą analizatora wydechu wykazały, że oskarżona A. L. (1)	protokół badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwami wzorcowania	k. 2 – 4 k. 24 - 25	

znajdowała się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.			
Przed zdarzeniem A. L. (1) i jej partner K. J. (1) byli na grillu u znajomych w R.. Oskarżona piła wino z przyjaciółką.	wyjaśnienia oskarżonej A. L. (2) - częściowo	k. 15 k. 86 - 87	
Oskarżona A. L. (1) nie była uprzednio karana za przestępstwa. Nie figuruje ona również w ewidencji kierowców jako osoba ukarana za wykroczenia drogowe.	Karta karna	k. 9	
Wypis z ewidencji kierowców	k. 22		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. L. (1)	Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. polegające na tym, że oskarżona w dniu 26 czerwca 2022 roku około godz. 00:10 w miejscowości P., gm. S., woj. (...), prowadziła jako kierująca w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,68 mg/	

		I alkoholu w wydychanym powietrzu.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Sąd za nieudowodnione uznał to, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oskarżona A. L. (1) nie prowadziła samochodu i nie przejechała nim jako kierowca ani centymetra w dniu zdarzenia; - oskarżona wraz z partnerem K. J. (1) przesiedli się na miejscach kierowcy i pasażera wewnątrz samochodu tuż przed zatrzymaniem przez funkcjonariuszy policji; - oskarżona nie mogła prowadzić pojazdu, gdyż w tym samym czasie robiła z miejsca pasażera zdjęcie dzieci siedzących z tyłu samochodu i korespondowała przez aplikację M. z przyjaciółką M. P.. 	<p>zeznania świadka K. J. (1)</p>	<p>k. 18 – 19</p> <p>k. 89 - 90</p>	
wyjaśnienia oskarżonej A. L. (2)	<p>k. 15</p> <p>k. 86 - 87</p>		
zrzut ekranu telefonu oskarżonej	k. 93		
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	notatka urzędowa	Wiarygodny, niebudzący wątpliwości dokument sporządzony przez uprawniony podmiot w ramach jego kompetencji.	
1.1.1.	protokół badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwami wzorcowania	Niekwestionowane dokumenty sporządzone przez uprawniony podmiot w ramach jego kompetencji. Badania stanu trzeźwości zostały zarazem przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi procedurami, a urządzenie zawierało odpowiednie świadectwo wzorcowania.	
1.1.1.	karta karna	Dokument wiarygodny, niekwestionowany przez strony, potwierdzający niekaralność oskarżonej.	
1.1.1.	wypis z ewidencji kierowców	Dokument wiarygodny, niekwestionowany przez strony, potwierdzający niekaralność oskarżonej za wykroczenia drogowe.	
1.1.1.	zeznania świadka P. N. (1)	Spójne, zrozumiałe, konsekwentne, zgodne z doświadczeniem życiowym, nadto korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, zwłaszcza w postaci dokumentów. W ocenie sądu zeznania te stanowiły wiarygodne źródło dowodowe. Świadek składał je bowiem	

		<p>w sposób uporządkowany, logiczny; nadto jest on funkcjonariuszem publicznym, osobą obcą dla A. L. (1), a w konsekwencji nie miał on umotywowanych podstaw do pomawiania oskarżonej o popełnienie zarzucanego jej przestępstwa czy też zeznawania nieprawdy na jej niekorzyść.</p>	
1.1.1.	zeznania świadka A. M.	<p>Spójne, zrozumiałe, konsekwentne, zgodne z doświadczeniem życiowym, nadto korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, zwłaszcza w postaci dokumentów.</p> <p>W ocenie sądu zeznania te stanowiły wiarygodne źródło dowodowe. Świadek składał je bowiem w sposób uporządkowany, logiczny; nadto jest on funkcjonariuszem publicznym, osobą obcą dla A. L. (1), a w konsekwencji nie miał on umotywowanych podstaw do pomawiania oskarżonej o popełnienie zarzucanego jej przestępstwa czy też zeznawania nieprawdy na jej niekorzyść.</p>	
2.2.	<p>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</p>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1.	zrzut ekranu telefonu oskarżonej	<p>Dowód nieprzydatny do stwierdzenia okoliczności, którą chciała wykazać oskarżona A. L. (1).</p> <p>Zrzut ekranu przedstawia fragment rozmowy prowadzonej przez aplikację M. oraz zdjęcie dzieci na tylnych fotelach samochodu wykonane z perspektywy osoby siedzącej na przednim miejscu przeznaczonym dla pasażera. Fotografia została oznaczona datą i godziną, jednakże na tej podstawie nie sposób stwierdzić kto ją rzeczywiście wykonywał. Doświadczenie życiowe wskazuje natomiast, że partnerzy często za wzajemną zgodą korzystają ze swoich telefonów komórkowych, toteż to konkubent oskarżonej, K. J. (2) mógł wykonać zdjęcie oraz odpisać w aplikacji M. M. P..</p>	
1.2.1.	zeznania świadka K. J. (1)	<p>Zeznania świadka pozostawały w sprzeczności nie tylko z innymi zgromadzonymi w sprawie źródłami dowodowymi – zwłaszcza zeznaniami świadków P. N. (2) i A. M. – ale również doświadczeniem życiowym; nadto</p>	

		<p>pozbawione były one sensu i logiki.</p> <p>Przy ocenie zeznań świadka sąd miał także na uwadze relacje łączące go z oskarżoną. Zdaniem sądu K. J. (1) jako konkubent A. L. (1) miał interes w zeznawaniu nieprawdy na jej korzyść, zaś przedstawiona przez niego w zeznaniach wersja zdarzenia miała potwierdzać ustaloną wcześniej z oskarżoną linię obrony.</p>	
1.2.1.	wyjaśnienia oskarżonej A. L. (2)	<p>Wyjaśnienia A. L. (1) stanowiły nieprzekonującą linię obrony, która nie wytrzymuje krytyki w zestawieniu z pozostałymi źródłami dowodowymi, zwłaszcza w postaci zeznań funkcjonariuszy policji, którym sąd dał wiarę w pełni. O wiarygodności złożonych przez oskarżoną wyjaśnień nie może przede wszystkim świadczyć zgodność i spójność z zeznaniami świadka K. J. (1). Należy mieć bowiem na uwadze relacje, które łączą go oskarżoną. K. J. (1) jako konkubent A. L. (1) miał interes w złożeniu zeznań na jej korzyść, a zdaniem sądu jego depozycje miały potwierdzić ustaloną wcześniej z partnerką linię obrony.</p> <p>Przebieg wydarzeń opisywany przez oskarżoną i świadka K. J. (1), a w szczególności rzekoma</p>	

zamiana miejscami wewnątrz samochodu, przeczy zasadom logiki i doświadczenia życiowego. Wyżej wymienieni zdawali sobie bowiem sprawę z tego, że obydwój nie mogą kierować pojazdem – K. J. (1) przez wzgląd na utratę uprawnień do kierowania pojazdami, natomiast A. L. (1) z powodu stanu nietrzeźwości. Nadto, rzekoma zamiana miejscami, motywowana chęcią uniknięcia odpowiedzialności karnej przez K. J. (1) pozbawiona byłaby sensu, skoro konkubent oskarżonej od razu po wyjściu z pojazdu oznajmił funkcjonariuszom policji, że to on kierował samochodem.

Co więcej, świadkowie P. N. (1) i A. M. konsekwentnie zeznali, że miejsce kontroli było dobrze oświetlone, że na pewno widzieli oni A. L. (1) za kierownicą, a od sygnalizacji kontroli za pomocą czerwonej latarki do momentu zatrzymania samochodu przez kierującą, nie stracili oni pojazdu z pola widzenia. Funkcjonariusze widzieliby zatem ruch wewnątrz pojazdu, towarzyszący zamianie miejsc przez oskarżoną i K. J. (1). Bazując na doświadczeniu życiowym, trudno również stwierdzić, aby świadkowie pomylili kobietą sylwetkę z

		męską, a w konsekwencji nie rozpoznali oskarżonej jako osoby kierującej pojazdem.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	A. L. (1)
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z treścią art. 178a § 1 k.k., odpowiedzialności karnej podlega ten kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Nie ulega wątpliwości, że samochód osobowy kierowany przez A. L. (1) wpisuje się w definicję pojazdu mechanicznego. Oskarżona prowadziła zarazem auto po drodze publicznej, tj. w strefie ruchu lądowego, natomiast badanie analizatorem wydechu przeprowadzone przez funkcjonariuszy policji w związku z kontrolą wykazało, że wyżej wymieniona znajdowała			

<p>się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czyli w stężeniu znacząco wykraczającym ponad wartość określoną w art. 115 § 16 k.k. zawierającym definicję „stanu nietrzeźwości”. Powyższe prowadzi do bezsprzecznej konkluzji, iż oskarżona A. L. (1) swoim zachowaniem wypełniła wszystkie znamiona zarzucanego jej przestępstwa.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. L. (1)	1.	1.	<p>Sąd na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierzył oskarżonej karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych.</p> <p>Przy wymiarze kary sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., bacząc aby kara odpowiadała stopniowi winy i stopniowi społecznej szkodliwości czynu.</p> <p>A. L. (1) ma (...) lat. Jest osobą dojrzałą emocjonalnie i doświadczoną życiowo oraz w pełni poczytalną. Dopuściła się popełnienia czynu umyślnie, z pełną premedytacją i znajomością potencjalnych</p>

konsekwencji swojego nieodpowiedzialnego zachowania. Sąd nie dopatrył się więc żadnych okoliczności, które mogłyby umniejszać jej stopień winy.

W ocenie sądu popełniony przez oskarżoną czyn cechował się także znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Prowadząc bowiem pojazd w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czyli stężeniu znacząco przekraczającym definicyjny próg „stanu nietrzeźwości” określony przepisem art. 115 § 16 k.k., kierująca stwarzała realne zagrożenie bezpieczeństwa w komunikacji dla innych uczestników ruchu.

Za okoliczności łagodzące sąd przyjął natomiast uprzednią niekaralność sprawcy za przestępstwa oraz za wykroczenia drogowe.

Mając powyższe na uwadze, sąd uznał że nie ma potrzeby sięgania w stosunku do oskarżonej po przewidywaną przepisem art. 178a § 1 k.k., najsurowszą karę pozbawienia wolności, zaś cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec A. L. (1) zostaną spełnione przy zastosowaniu kary o charakterze wolnościowym. Zdaniem sądu kara grzywny w

			<p>wymiarze 200 stawek dziennych odpowiada zarówno stopniowi winy, jak i społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną przestępstwa.</p> <p>Sąd przyjął również stawkę dzienną grzywny w kwocie 10 złotych za adekwatną do możliwości zarobkowych oskarżonej oraz jej obecnej sytuacji majątkowej i rodzinnej.</p>
A. L. (1)	2.	1.	<p>Sąd na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.</p> <p>Skazanie oskarżonej za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. obligowało sąd do wymierzenia wyżej wymienionego środka karnego, przy czym sąd zdecydował o wymierzeniu go na minimalny okres 3 lat, kierując się przede wszystkim tym, że oskarżona po raz pierwszy popadła w konflikt z prawem.</p>
A. L. (1)	3.	1.	<p>Sąd na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł od A. L. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych.</p>

			Świadczenie pieniężne na kanwie przedmiotowej sprawy miało charakter obligatoryjny, jednak przez wzgląd na uprzednią niekaralność oskarżonej, sąd orzekł je w możliwie najniższym wymiarze.
5.	1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. L. (1)	4.	1.	Sąd, zgodnie z treścią art. 63 § 4 k.k., na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonej okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26 czerwca 2022 roku.
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5.	O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzając od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie. Na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku Sąd wymierzył również oskarżonej opłatę w kwocie 200 złotych.	
6. 1Podpis		